

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROMORAVSKOU OBLAST

Havlíčkovo nábřeží 2728/38, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO

PRÁVNÍ MOCI dne **19. 4. 2018** a je
VYKONATELNÉ dne **5. 5. 2018**

Český telekomunikační úřad

Odbor pro severomoravskou oblast dne **24.5.2018**

Číslo jednací
ČTÚ-49 712/2017-638/IV. vyř. - Fil

Ostrava
16.3.2018

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Části návrhu navrhovatele **UPC Česká republika, s.r.o., IČO 005 62 262, se sídlem Závěšova 502/5, Nusle, 140 00 Praha 4 (dále jen "navrhovatel")**, zn. 48654331, se vyhovuje a odpůrce, kterým je [redacted], **trvalým pobytem** [redacted] **dále jen "odpůrce"**, je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 2 081,76 Kč a příslušenství u smlouvy číslo 4865433 za

zúčtovací období od – do	ve výši (Kč)	příslušenství – úroky z prodlení (% p. a.)	příslušenství – úroky z prodlení od – do
15.10.2015 — 14.11.2015	405,64	8,05	6.5.2016 — do zaplacení
15.11.2015 — 14.12.2015	407,00	8,05	6.5.2016 — do zaplacení
15.12.2015 — 14.1.2016	407,00	8,05	6.5.2016 — do zaplacení
15.1.2016 — 14.2.2016	578,99	8,05	6.5.2016 — do zaplacení
15.2.2016 — 14.3.2016	133,13	8,05	6.5.2016 — do zaplacení
se zápočtem dobropisovaných částek ve výši 344,14 Kč z následného vyúčtování			
15.4.2016 — 14.5.2016	150,00	8,05	6.5.2016 — do zaplacení

to vše do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 000000-3983815/0300, pod variabilním symbolem 48654331.

II. Části návrhu navrhovatele zn. 48654331 k uložení povinnosti odpůrce uhradit dlužnou cenu za položku „Rozdíl standard/věrnostní cena Internet“ ve výši 1 400,01 Kč a příslušenství, naúčtovanou za

zúčtovací období od – do	ve výši (Kč)	příslušenství – úroky z prodlení (% p. a.)	příslušenství – úroky z prodlení od – do
15.3.2016 — 14.4.2016	1 400,01	8,05	6.5.2016 — do zaplacení

se nevyhovuje.

III. Odpůrce je podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 39,16 Kč za uhrazený správní poplatek do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 000000-3983815/0300, pod variabilním symbolem 48654331.

Odůvodnění:

Dne 10. 8. 2017 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 3 481,77 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou: Faktura číslo 210658917, 211949884, 213240427, 214535165, 215851118, 217161103, 218474454, Smlouva číslo 4865433, předžalobní upomínka ze dne 6. 4. 2016.

O zahájení správního řízení byli účastníci řízení správním orgánem vyrozuměni dopisem ze dne 6. 11. 2017 s tím, že mají možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady rozhodnutí na adrese správního orgánu. Dále jim bylo sděleno, že jsou oprávněni navrhopat důkazy a činit jiné návrhy, vyjadřovat stanoviska po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Zásilka s vyrozuměním o zahájení správního řízení byla navrhovateli doručena dne 6. 11. 2017 do datové schránky.

Zásilka adresována odpůrci na adresu trvalého pobytu (adresa ověřena v Centrální evidenci obyvatel MV ČR), tj. [redacted] byla vrácena správnímu orgánu zpět, jelikož odpůrce nebyl zastizen a nebylo mu možno zásilku vhodit do domovní nebo jiné odpůrcem užívané schránky, přičemž v místě doručení bylo odpůrci o této skutečnosti zanecháno písemné oznámení. Správní orgán v tomto případě v souladu s § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), vyvěsil dne 16. 11. 2017 písemnost na úřední desku současně se způsobem umožňujícím dálkový přístup. Podle § 50 odst. 2 občanského soudního řádu se písemnost považuje za doručenu desátým dnem po vyvěšení.

Správní orgán provedl šetření a zjistil, že odpůrce není ve výkonu vazby, trestu ani zabezpečovací detence.

Možnosti zaslání vyjádření k vedenému správnímu řízení účastníci řízení nevyužili.

Dopisem ze dne 13. 12. 2017 správní orgán sdělil účastníkům řízení, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí ve správním řízení a že se s nimi můžou ve stanoveném termínu seznámit, vyjádřit se k nim, ke způsobu jejich zjištění a případně navrhnout doplnění. Zároveň správní orgán sdělil účastníkům řízení, že mohou uplatnit i náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva, které je nutno vyčíslit a doložit. Zásilka byla navrhovateli doručena do datové schránky dne 13. 12. 2017.

Zásilka adresována odpůrci na adresu trvalého pobytu (adresa ověřena v Centrální evidenci obyvatel MV ČR), tj. [redacted] byla uložena a připravena k vyzvednutí na dodací poště od 22. 12. 2017 a jelikož si ji odpůrce nevyzvedl, byla dne 8. 1. 2018 vhozena do domovní schránky. Podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenu, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Správní orgán provedl šetření a zjistil, že odpůrce není ve výkonu vazby, trestu ani zabezpečovací detence.

Možnost nahlédnout do spisového materiálu účastníci řízení nevyužili. Odpůrce před vydáním rozhodnutí nezaslal správnímu orgánu žádné připomínky.

Vzhledem ke skutečnosti, že zásilka s vyrozuměním o zahájení správního řízení nebyla odpůrci vhozena do schránky, správní orgán dne 6. 2. 2018 reklamoval doručení zásilky. Z oznámení výsledku reklamačního řízení vyplývá, že obě zásilky byly řádně doručeny.

Z dokladů předložených navrhovatelem je zřejmé, že smluvní vztah vznikl na základě „Smlouvy o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací“ podepsané odpůrcem dne 10. 7. 2015. Totožnost odpůrce byla při uzavírání smlouvy ověřena podle občanského průkazu. Na základě této smlouvy navrhovatel poskytoval odpůrci sjednané služby: kabelová televize, internet. Odpůrce byl povinen za tyto poskytnuté služby řádně platit ceny dle platného Ceníku služeb. Vyúčtování, vystavena odpůrci na adresu [redacted] byla odpůrci poskytována prostřednictvím elektronického vyúčtování, jak si odpůrce zvolil ve smlouvě. Počínaje vyúčtováním č. 210658917 však odpůrce přestal platit. Poskytování služeb bylo ukončeno ke dni 23. 2. 2016. Navrhovatel rovněž doložil kopii předžalobní upomínky ze dne 6. 4. 2016, kterou byl odpůrce vyzván k úhradě dlužné částky s uvedením náhradního termínu plnění.

V Centrální evidenci obyvatel MV ČR ověřil správní orgán adresu trvalého pobytu odpůrce a zjistil, že je hlášen k trvalému pobytu na adrese [redacted]

Vyúčtování služeb za zúčtovací období od 15. 2. 2016 do 14. 3. 2016, které si navrhovatel v návrhu uplatnil ve výši 477,27 Kč správní orgán ponižil o záporné částky za totožné služby v částce 344,14 Kč, které navrhovatel uplatnil v následujícím zúčtovacím období jako minusové (dobropisované) položky, které v souvislosti s přerušením služeb nebyly odpůrci poskytnuty.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že dluh uvedený v I. výroku ve výši 2 081,76 Kč, skutečně vznikl, je nesporný a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán důvodně a správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná, rozhodl tak, jak uvedl v I. výroku tohoto rozhodnutí.

Ohledně úroků z prodlení od 1. 1. 2014 je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 2 nařízení vlády 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, vydaným k provedení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

Navrhovatel jako součást vyúčtování za zúčtovací období od 15. 3. 2016 do 14. 4. 2016 požaduje úhradu za doúčtování rozdílu mezi standardní cenou a věrnostní slevou, konkrétně naúčtováním položky „Rozdíl standard/věrnostní cena Internet“ ve výši 1 400,01 Kč.

Pro posouzení nároku na úhradu za výše uvedenou položku ve vyúčtování vychází správní orgán z tvrzení navrhovatele, který uvádí, že věrnostní sleva označuje rozdíl mezi standardní cenou služeb a věrnostní cenou, na kterou vznikne odpůrci nárok až při splnění podmínek dle čl. 5.4.2. Všeobecných podmínek. Touto položkou je odpůrci doúčtována skutečná standardní cena za služby, neboť odpůrce nesplnil podmínky dle výše uvedeného článku Všeobecných podmínek.

Správní orgán na základě výše uvedených skutečností posoudil položku, kterou navrhovatel požaduje doúčtování rozdílu cen z hlediska charakteru jako smluvní pokutu a uvádí následující:

Správní orgán tuto položku posuzoval s přihlédnutím k té skutečnosti, že smluvní vztah byl uzavřen dne 10. 7. 2015, tedy v době účinnosti nového zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*občanský zákoník*“) od 1. 1. 2014.

Občanský zákoník sice nestanovuje povinnou písemnou formu ujednání o smluvní pokutě, avšak k tomu, aby bylo smluvní ujednání o smluvní pokutě platné, je třeba, aby bylo řádně smluvními stranami sjednáno, tj. účastník musí v každém případě při uzavření smlouvy o smluvní pokutě vědět a být s ní srozuměn.

Pro posouzení tohoto doúčtování vychází správní orgán z tvrzení navrhovatele, který uvádí, že toto doúčtování bylo odpůrci naučtováno z důvodu nesplnění podmínek dle čl. 5.4.2 Všeobecných podmínek, kde jsou uvedeny podmínky slevy a odkaz na doúčtování ceny uvedené v ceníku v případě jejich nesplnění.

Jelikož ujednání o smluvní pokutě navrhovatel nezakomponoval přímo do smlouvy, ve které odpůrce pouze svým podpisem potvrdil seznámení s ceníkem a všeobecnými podmínkami, správní orgán tak posuzoval, zda ujednání o smluvní pokutě není tzv. překvapivým ujednáním dle § 1753 občanského zákoníku a k této skutečnosti uvádí:

Podmínky pro uplatnění smluvní pokuty obsažené ve všeobecných podmínkách představuje pro účastníka překvapivé ujednání dle § 1753 občanského zákoníku, dle kterého platí, že ustanovení obchodních podmínek, které druhá strana nemohla rozumně očekávat, je neúčinné, nepřijala-li je tato strana výslovně. Rovněž Ústavní soud ČR v nálezu sp. zn. I. ÚS 3512/11 ze dne 11. 11. 2013 se vyslovil k obchodním podmínkám obsahujícím smluvní pokutu v tom směru, že v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. Všeobecných obchodních podmínek, nýbrž spotřebitelské smlouvy samotné (tzn. listiny, na niž spotřebitel připojuje svůj podpis). Tyto Všeobecné obchodní podmínky mají obsahovat zejména ujednání technického a vysvětlujícího charakteru, nemají sloužit k tomu, aby do nich byla ukrývána nepřehledná, složitá a malým písmem psaná (pro spotřebitele nevýhodná) ustanovení, u nichž se předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou. To je v rozporu se zásadou poctivosti a takovým ustanovením není možné přiznat dle názoru Ústavního soudu právní ochranu.

Správní orgán při posuzování platnosti ujednání o smluvní pokutě vycházel jednak z nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3512/11, zároveň přihlédl i k otázce překvapivého ujednání o smluvní pokutě obsažené ve všeobecných podmínkách navrhovatele.

Jak vyplývá z uzavřené smlouvy, pro účastníka je z této smlouvy patrné pouze sjednání slevy na poskytované služby a minimální doba užívání, již zde však pro spotřebitele nejsou jasně a zřetelně uvedeny konkrétní podmínky naučtování smluvní pokuty jako sankce za porušení čl. 5.4.2. Všeobecných podmínek. Sankce vyplývající z porušení je upravena

dále ve všeobecných podmínkách, které však mají obsahovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru, nikoliv ujednání, která představuje pro účastníka hrozbu a sankci v případě porušení povinností, a proto správní orgán odkazuje na výše uvedený náleží Ústavního soudu.

Požadavku navrhovatele na zaplacení částky ve výši 1 400,01 Kč se proto, s ohledem na shora přijaté právní závěry, v daném sporném správním řízení nevyhovuje, neboť tento nárok není po právu (právo na něj nevzniklo), a správní orgán proto návrhu navrhovatele nevyhověl, jak uvedl ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení navrhovatelem výše uvedené částky nevznikl, nevznikl ani nárok na zaplacení příslušenství této pohledávky.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení ve výši 200,00 Kč za zaplacený správní poplatek, vyměřený podle sazebníku, přílohy zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položky 110 písmeno c).

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přizná správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel měl v řízení pouze částečný úspěch, a to ve výši 59,79 % sporné částky, byly navrhovateli přiznány ve smyslu § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náklady odpovídající rozdílu mezi jeho úspěchem a úspěchem odpůrce, tj. ve výši 19,58 % jeho účelně vynaložených nákladů. Správní orgán tak navrhovateli přiznal náklady za uhrazený správní poplatek ve výši 39,16 Kč. Správní orgán na základě výše uvedeného rozhodl o nákladech řízení tak, jak je uvedeno ve III. výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severomoravskou oblast, Havlíčkovo nábřeží 2728/38, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ivana Filipcová v. r.
odborný referent

Otisk úředního razítka

Za správnost: Ivana Filipcová, 24. 5. 2018

Vypraveno dne: 16. 3. 2018